

VASAS Tamás

tyúkok szíve

már csak az ajtócsapkodásokból
a leütött legyek zümmögése után maradt csendből
a húslevesből kihalászott vöröshagyma toccsanásából
emlékszem hogy milyen volt az öreg nagyanyámnál

mert a szavak sajnos nagyon régen elszálltak
az irigy szél az ól mögül a kertek alá zavarta őket
de ki hinné hogy a tyúkok kikapart szívéből még áradhat
szeretet
hogy egy évek óta gondozatlan kert murvájából is sarjadhat
élet
és váratlanul közénk köhint az akiről azt hittük hogy
már túl gyenge
ahhoz hogy itt legyen és mégis szőhetünk újra terveket
vele

a medence

már vagy fél órája filterként ázik
közöttünk a gumimatrac, és
a víz alatt a lábunk összeér,
pont akkor, amikor indul
a sodró negyedórás
hullámfürdő, és a
dj ebédszünete is
véget ér.

utána nem talállak sehol. csak a
papucsod a mementóm, és a
fejemet is azzal püfölöm, de
valami förtelmes ordítással.

senki sem mer rám nézni, talán
te figyelsz még valahonnan
távolról, ahol én már
úgysem láthatlak.

pár perc, és nem is hiszem,
hogy valaha kijutok majd
ebből az elsötétülő
latyakból, amit
régen annyira
szerettünk.